

Høringssvar til mulighedskataloget – Børn, Unge og Familie

Fra medarbejderne i Børnehuset Stagetorn

Vi ønsker med dette høringssvar at gøre opmærksom på vores alvorlige bekymring over flere af de forslag, der er fremsat på børne- og dagtilbudsområdet.

Vi anerkender, at kommunen står over for en vanskelig økonomisk situation, og at der skal træffes prioriteringer. Vi mener imidlertid, at det er nødvendigt at se på forslagene i sammenhæng og ikke alene som isolerede effektiviseringer.

Det er samtidig værd at holde forslagene op mod kommunens egne ambitioner på området. I Børn- og Ungepolitikken står der: "Vi vil have høj kvalitet og stærk professionel faglighed, tidlig forebyggelse og gode læringsmiljøer."

Flere af forslagene reducerer netop de faglige ressourcer, der skal understøtte kommunens ambitioner om tidlig indsats, høj kvalitet og stærk professionel faglighed. Det risikerer efter vores vurdering at flytte problemerne frem i tid frem for at løse dem.

Som pædagoger i et alment dagtilbud oplever vi hver dag, hvor stor betydning det har, at der er adgang til specialiseret faglig sparring og støtte, når et barn eller en børnegruppe har brug for noget andet eller mere end det, vi som almene pædagoger kan tilbyde alene.

Punkt 001 – Nedlæggelse af et logopædårsværk i PPR

Vi er bekymrede over forslaget om at nedlægge et logopædårsværk i PPR.

En reduktion fra syv til seks logopæder betyder, at færre fagpersoner skal løse de samme typer opgaver. Selvom forslaget beskriver en omlægning mod mere gruppebaserede indsatser, fremgår det samtidig, at der fortsat vil være børn og forældre, som har behov for individuel støtte.

Vi er bekymrede for, at konsekvensen i praksis bliver længere ventetid og mindre adgang til individuel vurdering, vejledning og indsats.

Det er særligt problematisk, fordi mange af de børn, der har betydelige sproglige vanskeligheder, netop kan have brug for en høj grad af støtte og mindre fællesskaber. En øget belastning på de enkelte logopæder kan derfor betyde, at der bliver mindre mulighed for at tilpasse indsatsen til det enkelte barns behov.

For os som pædagoger er PPR's faglige sparring desuden en væsentlig del af det tidligt forebyggende arbejde. Når vi oplever sproglige udfordringer hos et barn, har det stor betydning at kunne få kvalificeret sparring og vejledning tidligt i forløbet.

Det virker derfor selvmodsigende at reducere ressourcerne til en indsats, samtidig med at kommunen ønsker at arbejde systematisk med tidlig indsats.

Vi ved, at sproglige vanskeligheder kan få betydning for et barns videre udvikling, læring og deltagelsesmuligheder. Derfor bør målet være at sikre, at børn med sproglige udfordringer får den relevante hjælp så tidligt som muligt – ikke at øge presset på de fagpersoner, der skal levere den.

Punkt 005 – Færre special- og udviklingspædagogstillinger

Vi er ligeledes stærkt bekymrede over forslaget om at nedlægge to special- og udviklingspædagogstillinger.

Special- og udviklingspædagogerne er en vigtig del af det tidligt forebyggende arbejde i kommunens almene dagtilbud. De understøtter både det enkelte barn, børnegrupper og

det pædagogiske personale, når der opstår udfordringer inden for det social- og specialpædagogiske område.

Som pædagoger i almene tilbud benytter vi netop disse fagpersoner til sparring, inden og når vi eksempelvis inddrager psykologer, fysioterapeuter eller andre samarbejdspartnere. Den specialiserede sparring hjælper os med at kvalificere vores egen pædagogiske indsats og med at reagere på udfordringer, inden de vokser sig større.

Hvis to stillinger nedlægges, vil det derfor ikke alene betyde færre specialpædagogiske ressourcer. Det vil også betyde mindre adgang til faglig sparring for de almene pædagoger.

Det kan skabe et øget pres på både de almene dagtilbud og på de øvrige fagprofessionelle omkring børnene – områder, som allerede opleves som belastede.

Vi har svært ved at se, hvordan en reduktion på dette område hænger sammen med ønsket om tidlig indsats.

Kommunen har kun én specialdaginstitution, og denne kan ikke rumme alle de børn, der har behov for specialpædagogiske indsatser. Derfor er det afgørende, at de almene dagtilbud har adgang til specialiseret støtte og sparring.

Hvis flere børn skal kunne trives og udvikle sig i de almene fællesskaber, kræver det netop, at der er adgang til specialpædagogisk kompetence.

En reduktion af special- og udviklingspædagogerne risikerer dermed at øge presset på de almene institutioner og i sidste ende gøre det vanskeligere at lykkes med den inkluderende og forebyggende indsats.

Punkt 006 – Ændret fordeling af medarbejdersammensætningen i kommunens børnehuse

Vi er bekymrede over forslaget om at ændre den økonomiske fordelingsnøgle fra 62/38 til 58/42 mellem pædagoger og medhjælpere/assistenter.

Vi anerkender, at kommunen i en årrække har haft vanskeligt ved at rekruttere det nødvendige antal uddannede pædagoger. Det bør efter vores vurdering imidlertid ikke føre til, at den økonomiske ramme tilrettelægges efter et lavere uddannelsesniveau.

Tværtimod bør en kommune, der ønsker høj kvalitet i dagtilbuddene, arbejde målrettet på at gøre det attraktivt for uddannede pædagoger at søge og blive i kommunens institutioner.

Dette forslag skal samtidig ses i sammenhæng med forslagene om at reducere de special- og udviklingspædagogiske ressourcer.

Vi er bekymrede for, at man på den ene side reducerer adgangen til specialiseret faglighed og på den anden side ændrer medarbejdersammensætningen i retning af færre uddannede pædagoger.

Det harmonerer dårligt med kommunens ambition om, at børnenes udviklings- og læringsmiljøer skal være kendetegnet ved høj kvalitet og stærk professionel faglighed.

Pædagoger har en uddannelse, der blandt andet kvalificerer dem til at arbejde systematisk med børns udvikling, trivsel, læring, relationer, fællesskaber og inklusion. I en hverdag, hvor dagtilbuddene rummer flere børn med forskellige og komplekse behov, er der efter vores erfaring et stigende behov for netop denne faglighed.

Vi mener derfor, at fokus bør være på, hvordan kommunen kan tiltrække og fastholde flere uddannede pædagoger, frem for at tilpasse økonomien til, at det aktuelt er vanskeligt at rekruttere dem.

Hvis pædagogandelen reduceres, risikerer kommunen samtidig at gøre det mindre attraktivt for uddannede pædagoger at søge kommunens børnehuse. Det kan på længere sigt gøre rekrutteringsproblemet endnu større.

Punkt 007 – Tilpasning af den kommunale dagpleje

Vi ønsker også at udtrykke vores bekymring over forslaget om at reducere antallet af kommunale dagplejere ved at hæve den gennemsnitlige belægning fra 3,0 til 3,8 børn pr. dagplejer.

Som medarbejdere i et alment dagtilbud mener vi, at dagplejen er et vigtigt supplement til kommunens øvrige dagtilbud.

Dagplejen tilbyder noget andet end de større daginstitutioner. De små børnegrupper og den tætte kontakt til en fast voksen kan være det helt rigtige tilbud for nogle børn og familier.

Det er derfor ikke nødvendigvis en fordel for det enkelte barn, at flere børn samles i større fællesskaber. For nogle børn er det netop de små, overskuelige fællesskaber, der giver de bedste muligheder for trivsel, udvikling og deltagelse.

Vi oplever også, at der sker overflytninger af børn, som ikke trives i større børnegrupper, og som har brug for det trygge og nære miljø, som dagplejen tilbyder.

Vi er samtidig bekymrede for, om der reelt er tilstrækkelig kapacitet i kommunens vuggestuer og øvrige dagtilbud til at rumme de børn, der ikke længere vil kunne tilbydes en dagplejeplads.

Forslaget beskriver en samlet god kapacitet på dagtilbudsområdet, men det er efter vores vurdering ikke det samme som, at der nødvendigvis er tilstrækkelig kapacitet i de konkrete vuggestuer, geografiske områder eller tilbud, som familierne har behov for.

Vi mener desuden, at det er vigtigt at se på andet end de gennemsnitlige belægningsstal. Der skal blandt andet tages højde for barsler, sygdomsperioder og andet fravær, når den reelle kapacitet vurderes.

Dagplejerne arbejder 48 timer om ugen og optjener 7 afspadseringsdage årligt. Disse skal afholdes løbende inden for 4 måneder. Derudover kommer blandt andet seniordage. Det gør det vanskeligt at få en højere gennemsnitlig belægning til at fungere i praksis.

Der er i øjeblikket 12 seniorer i dagplejen. De fleste har ikke valgt seniorordning, fordi de ved, at det kan spænde ben for driften. Det bør derfor også indgå i vurderingen af, hvor stor en belastning en højere belægning reelt vil medføre.

Vi er også bekymrede over konsekvenserne for gæsteplaceringerne.

Når en dagplejer er syg, holder ferie, afspadserer eller på anden måde er fraværende, er det nødvendigt at have mulighed for at finde en tryk og praktisk løsning for barnet. Med færre dagplejere bliver bufferen mindre, og der bliver færre muligheder for at gæsteplacere børn i deres eget lokalområde.

Det kan betyde længere afstande og flere skift for børnene og samtidig gøre systemet mere sårbart ved sygdom og andet fravær.

Ifølge STUK er der ikke lovhemmel til at gæstepasse dagplejebørn i vuggestuer/institutioner, da dette er væsentligt anderledes end dagplejetilbuddet.

Samtidig er der efter vores vurdering heller ikke den nødvendige plads og bemanning i vuggestuerne til at løse denne opgave.

Endelig mener vi, at man bør tillægge forældrenes tilfredshed med dagplejen betydelig vægt. Dagplejen er et tilbud, som mange forældre aktivt vælger, netop fordi den tilbyder en anden ramme end daginstitutionerne.

I den seneste forældretilfredshedsundersøgelse fra juni 2026 ligger dagplejen højt i forældretilfredshed. Det giver anledning til at spørge, hvorfor man vil spare på et af de dagtilbud, som forældrene i høj grad er tilfredse med.

Vi er samtidig bekymrede for, om den foreslåede reduktion vil få betydning for dagplejernes mulighed for kurser og efteruddannelse. Dagplejen er i forvejen presset på muligheden for at få frihed til kurser og efteruddannelse, og det er vigtigt at bevare denne mulighed for fortsat at sikre den høje kvalitet i dagplejen.

Der er også allerede reduceret 18 dagplejepædagogtimer pr. 31.07.26. Hvis der kun er én dagplejepædagog tilbage, vil denne have tilsyn med 24 dagplejere og 8 private pasningsordninger og samtidig medansvar for trivsel og udvikling hos 92 kommunale børn og ca. 40 børn i privat pasningsordning.

FOA anbefaler et maksimum på 15 dagplejere pr. dagplejepædagog. Med 24 dagplejere vil der derfor være tale om en betydelig belastning på den faglige opfølgning og støtte.

Vi er også bekymrede for, om det vil være muligt at sikre den nødvendige uvildighed i tilsynet, hvis der kun er én dagplejepædagog.

Vi mener derfor, at dagplejen bør betragtes som en vigtig del af kommunens samlede og mangfoldige dagtilbudsvifte – ikke alene som en kapacitet, der skal tilpasses ud fra et økonomisk belægningsmål.

Samlet bemærkning

Vi vil afslutningsvis opfordre til, at forslagene vurderes samlet.

Det er vanskeligt at se sammenhængen mellem ønsket om tidlig indsats, høj kvalitet, stærk professionel faglighed og inkluderende fællesskaber og samtidig forslag om at reducere logopædisk bistand, special- og udviklingspædagogisk støtte og andelen af uddannede pædagoger.

Hvis de tidlige indsatser skal virke, kræver det, at de fagprofessionelle omkring børnene har adgang til den nødvendige tid, viden og specialiserede sparring.

Vi frygter, at besparelserne i stedet kan medføre, at udfordringer opdages senere, at problemer vokser sig større, og at presset efterfølgende bliver større på både dagtilbud, PPR, skole og øvrige fagprofessionelle.

Vi ønsker derfor, at kommunen i forbindelse med den videre behandling af mulighedskataloget nøje vurderer de langsigtede faglige og menneskelige konsekvenser af disse besparelser og ikke alene den umiddelbare økonomiske gevinst.

For os handler det grundlæggende om, at kommunens ambitioner for børnene skal følges af de ressourcer og den faglighed, der gør det muligt at realisere dem.

Med venlig hilsen

**Medarbejderne i
Børnehuset Stagetorn**